

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Рев 2275/2019
26.06.2019. године
Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић, Биљане Драгојевић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ћорђевић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије, Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6375/17 од 07.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6375/17 од 07.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 6375/17 од 07.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3522/17 од 27.09.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена Национална служба за запошљавање РС, Филијала Ниш да у корист тужиље АА из ..., на име мање уплаћених доприноса за ПИО, надлежном Фонду ПИО, за период од 01.02.2012. године до 14.04.2012. године уплати доприносе на месечне основице у новчаним износима наведеним у овом ставу изреке, и то по важећој стопи на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 17.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 6375/17 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3522/17 од 27.09.2017. године. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени

гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о самосталном тужбеном захтеву тужиље према туженој Националној служби за запошљавање за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на исплаћене износе накнаде за време незапослености, у извршењу правноснажне пресуде којом су ти износи досуђени.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о правној природи захтева и надлежности суда за одлучивање о захтеву за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање. Према овом правном ставу (којим је измењен и допуњен Закључак Врховног касационог суда усвојен на седници Грађанског одељења одржаној 23.03.2010. године) суд је надлежан да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог лица или лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености да послодавац или Национална служба за запошљавање уплате доприносе за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. Такав правни став изражен је и у пресуди Врховног касационог суда Рев 5447/2018 од 26.12.2018. године.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба, са захтевом корисника накнаде за време незапослености против тужене Националне службе за запошљавање за уплату доприноса обавезног социјалног осигурања, је поднета 12.05.2017. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 5.000,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић